

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010701
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010701.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 25. mája 2016, prejednal odvolanie obžalovaného K. S., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 10.02.2016 sp.zn. 1T/154/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. S. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný K. S. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13.09.2015 v čase o 12.45 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Opel Corsa, červenej farby, ev.č. D. XXX O. po miestnej komunikácii v meste Sliač, ulica Záhorská, v smere jazdy od obce Veľká Lúka, okres Zvolen, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Sliač, napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresným súdom Banská Bystrica, č. konania 4T/60/2011 zo dňa 21.06.2011, právoplatným dňa 13.07.2011, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 rokov, od 28.03.2014.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 42 mesiacov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, čo do výroku o treste. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku v tejto časti a uloženia podstatne miernejšieho trestu.

V dôvodoch odvolania vyslovil názor, že trest je uložený v rozpore so zásadou personality trestu, keďže išiel autom iba z dôvodov výberu liekov pre jeho starú matku, súd rozhodoval na základe nedostatočného zistenia skutkového stavu, keď došlo k dôvodným pochybnostiam už v prípravnom konaní vo vzťahu k okolnostiam vylučujúcim protiprávnosť činu, teda, že konal v krajnej núdzi, s cieľom ochrany života a zdravia starej matky. Táto skutočnosť nebola priznaná a vyhodnotená v jeho prospech.

V ďalšom poukazuje na tú skutočnosť, že napriek uvedenému sa k spáchaniu trestnej činnosti doznal, pred jazdou nepožil žiadne alkoholické nápoje a inak žil riadnym životom. Nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že je osobou náchylnou k páchaniu trestnej činnosti, dokonca, že by mal byť špeciálnym recidivistom, pretože v minulosti páchal priestupky na úseku cestnej dopravy a o recidivistu ide v prípade

viacnásobnej trestnej činnosti a nie v prípade viacerých priestupkov. Takýto nesprávny postup potom viedlo súd k tomu, že mu bol uložený neprimerane prísny trest, keď prichádzalo v úvahu uloženie trestu na slobode.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie a správnosť postupu konania v tejto časti, ktoré mu predchádzalo, pritom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Aj odvolací súd vychádzal v otázke viny a právneho posúdenia predmetného skutku z uznanej viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní, keď súd prvého stupňa následne postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

Odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok z hmotnoprávneho i procesného hľadiska v tejto časti dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je aj vo výroku o treste zákonný, keď obžalovanému bol uložený trest primeraný, zodpovedajúci všetkým zákonným hľadiskám v zmysle ust. § 34 Tr. zák. a ostatným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré mohli mať akýkoľvek vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Reagujúc na odvolanie obžalovaného nemôže súd súhlasiť s jeho názorom, že u neho nie je možné hovoriť o recidivistovi, a to pre páchanie trestnej činnosti v cestnej doprave. Je pravdou, že obžalovaný má v registri trestov štyri záznamy a vo všetkých prípadoch ide o trestnú činnosť marenia výkonu úradného rozhodnutia tým, že riadil motorové vozidlo počas zákonne uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Nie je pritom podstatné, či išlo o zákaz činnosti uložený rozhodnutím policajného orgánu alebo o zákaz činnosti uložený súdom, vo všetkých prípadoch ide o prečiny podľa Trestného zákona tak, ako v tomto prípade, teda prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. Aj keď odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa nemohol prihliadať na predchádzajúce odsúdenia ako na priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. vo všetkých prípadoch pre účinnosť zahľadania trestov, musí túto skutočnosť brať v úvahu pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho predchádzajúceho spôsobu života a predpoklade možnej nápravy do budúcnosti a tým aj nevyhnutnosti pôsobenia na obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody. Je pritom zjavné, že obžalovaného predchádzajúce tresty nespĺnili zákonom sledovaný účel, pokračuje v páchaní trestnej činnosti toho istého druhu, a preto je nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie uložením prísnejšieho trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby pre tento prečin.

Súd prvého stupňa obžalovaného správne zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin resp. pozerá sa na neho, akoby nebol trestaný aj v tej časti, kde bol nariadený výkon trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo žiadne pochybenie, považuje napadnutý rozsudok v preskúmanej časti za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.